

عنوان مقاله:

تاثیر تمرکز مالکیت و مالکیت دولتی بر محافظه کاری حسابداری.

محل انتشار:

فصلنامه دانش حسابداری مالی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

جواد رضازاده - دانشیار دانشگاه بین المللی امام خمینی

خلاصه مقاله:

محافظه کاری در حسابداری می تواند به صورت سازوکار به تعادل رساندن منافع مدیران و سهامداران شرکت بکار آید و عدم تقارن اطلاعاتی بین این دو گروه را کاهش دهد. بسیاری از تحقیقاتی که محافظه کاری را مورد آزمون قرار داده اند مربوط به کشور انگلستان و آمریکا است؛ در این کشورها مالکیت شرکتها به نوعی پراکندگی بیشتری دارد. اما، در کشورهای آسیایی همچون ایران، مالکیت شرکتها تمرکز بیشتری دارد و حتی بخش عمده ای از مالکیت شرکتها در دست دولت است. در این تحقیق رابطه بین ساختار مالکیت و محافظه کاری شرکتهای ایرانی مورد مطالعه قرار گرفته است. یعنی تاثیر بزرگترین سهامدار، دولت به عنوان بزرگترین سهامدار و دولت به عنوان یکی از سهامداران جزء بر محافظه کاری بطور تجربی بررسی شده است. جامعه آماری تحقیق شامل کلیه شرکتهای پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران بین سال های ۱۳۸۱ تا ۱۳۹۱ است. یافته های تحقیق حاکی از وجود رابطه منفی بین محافظه کاری حسابداری و درصد مالکیت بزرگترین سهامدار است؛ به خصوص این رابطه زمانی قوی تر می شود که درصد سهام بزرگترین سهامدار بیش از ۳۰٪ باشد. سطح محافظه کاری شرکت های دارای بزرگترین سهامدار دولتی پایین تر از سایر شرکت ها است. همچنین، سطح محافظه کاری در شرکت هایی که حداقل یکی از سهامداران آنها دولت است، بیشتر از سایر شرکت ها است.

کلمات کلیدی:

محافظه کاری، بزرگترین سهامدار، تمرکز مالکیت، مالکیت دولتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1272508>

